

Marta Polańska, Waleria Misiewicz, Sławomir Jastrzębski

Raciborowice Kol., gm. Białopole,
woj. chełmskie. Stanowisko II, IIA

Informator Archeologiczny : badania 20, 32

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RACIBOROWICE KOL., gm. Białopole
woj. chełmskie
Stanowisko II, IIA

Muzeum Okręgowe
w Lublinie

Badania prowadziła mgr Marta Polańska przy współpracy mgr Walerii Musiewicz i dr. Sławomira Jastrzębskiego. Finansowało Muzeum Okręgowe w Lublinie i WKZ w Chełmie, Stanowisko II - Kontynuacja badań z lat 1956, 1958 i 1959. Cmentarzysko kultury strzyżowskiej i ślady osadnictwa kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej oraz kultury pucharów lejkowatych, Stanowisko IIA - Pierwszy sezon badań. Ślady osadnictwa kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, pucharów lejkowatych.

Stanowisko II

Wznowione po wieloletniej przerwie prace wykopaliskowe stanowią kontynuację badań prowadzonych przez Zygmunta Ślusarskiego i zmierzają do możliwie najpełniejszego przebadania odkrytego wówczas cmentarzyska kultury strzyżowskiej.

Jest ono położone na łagodnym stoku lessowego wzniesienia, w części wsi zwanej "Karoliche". Badania skoncentrowano w zachodniej części stanowiska, przy wytyczeniu nowych działek nawiązując do dawnej siatki wykopów.

Ogółem przebadano obszar o powierzchni 173 m² rejestrując jedynie 4 obiekty: 2 groby i 2 jamy.

Oba groby związane są z kulturą strzyżowską. Czworoboczne jamy grobowe zorientowane wzdłuż osi E-W zawierały stosunkowo słabo zachowane jednostkowe pochówki szkieletowe /część szczątków kostnych pochodzących z grobu 20 nosi wyraźne ślady nadpaleń/. Zmarłych ułożono w pozycji wyprostowanej, na znak, głową ku wschodowi /grób 20/ zaś w grobie 21 głową na zachód. Zwraca uwagę stosunkowo bogaty inwentarz grobu 21. Złożony się nań ceramika, narzędzie krzemienne oraz ozdoby z "fajansu", metalu /miewielkie, zapewne miedziane, ogniwko/ i z szablí dsika. Z grobu 20 pozyskano węgle drzewne, które przekazane zostały do analizy.

Częściowo przebadana trapezowata jama kultury pucharów lejkowatych, której zarys widoczny był na głębokości 0,50 m, a jej głębokość sięgała 1,20 m poniżej powierzchni ziemi, zawierała nieliczne fragmenty ceramiki /w tym ułamek fiaski z kryzą i przęślika/, kilka zabytków krzemienianych oraz fragmenty narzędzi kamiennych.

Ponadto odkryto w przybliżeniu kolistą jamę o wym. ok. 1,4 x 1,5 m zachowaną w partii spągowej miąższości 0,10-0,20 m w wypełnisku swym zawierającą niedużą ilość bryłek polepy. Obiekt o nieokreślonej przynależności kulturowej.

Spora ilość obiektów pochodzi sto kilkadziesiąt fragmentów ceramiki oraz kilka zabytków krzemienianych kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej i kultury pucharów lejkowatych, związanych zapewne z odkrytymi wcześniej obiektami osadniczymi obu kultur.

Materiały przechowywane są w zbiorach Muzeum Okręgowego w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

Stanowisko IIA

Użytkowane jest ono na kulminacji lessowego wzniesienia, na którego północno-wschodnim stoku znajduje się, badane w tym sezonie, cmentarzysko kultury strzyżowskiej. Wytyczono wykop sondażowy zorientowany dłuższą osią w kierunku E-W, nieco poszerzony następnie w partii centralnej. Łącznie przebadano obszar o powierzchni 84 m².

Wyraźnie ryzował się jedynie, odkryty na głęb. 0,55 m, w pobliżu W granicy wykopu, częściowo odwołany obiekt 1, wyodrębniający się brunatnym zarysem na tle żółtego calca. Była to jama w planie nieregularna o maksymalnej uchwyconej szerokości wynoszącej 3,20 m, zwężająca się ku dołowi i sięgająca głębokości 1,20 m. Wypełnisko jamy zawierało nieliczny materiał zabytkowy w postaci kilku ułamków naczyń, fragmentów 3 ciężarków kamiennych, kamiennego rozcieracza i przepalonych kości zwierzęcych. Obiekt kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej.

W centralnej partii badanego obszaru, począwszy od głębokości 0,35 m wystąpiły liczne, słabo czytelne, nieregularne zaciemnienia o zmieniających się wraz z głębokością, płynnych zarysach, niejednolicie brunatne, miejscami czarno zabarwione. W ich obrębie pojawiły się ułamki ceramiki, zabytki krzemienne, rozproszone bryłki polepy i węgielki drzewne. Obserwacja sytuacji stratygraficznej wskazuje na istniejące nieduży wyrażne podłożenie grzbietu wzniesienia - opisana warstwa miąższości 0,35-0,45 m jest zapewne związana ze zjawiskiem akumulacji, a zalegający w niej materiał zabytkowy pochodzi ze zniszczonych obiektów.

Łącznie uzyskano około 400 fragmentów ceramiki kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, kultury pucharów lejkowatych /w tym ułamek fiaski z kryzą, fragmenty naczyń z ornamentem słupków i dotków palcowych/ oraz kilka o nieokreślonej przynależności kulturowej, a także zabytki krzemienne /m. in. rytec, półtyłczak, fragmenty wiórowców, łuszczeń/.

Materiały znajdują się w zbiorach MO w Lublinie.
Badania zakończono.